

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 656/2017
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бобана Андријевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бобана Андријевића, адвоката Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 2К 37/16 од 01.11.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1582/16 од 25.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бобана Андријевића, адвоката Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 2К 37/16 од 01.11.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1582/16 од 25.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 2К 37/16 од 01.11.2016. године, окривљени Бобан Андријевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, те га за наведена кривична дела осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а ако не плати новчану казну у остављеном року, одређено је да ће иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан затвора. Од окривљеног Бобана Андријевића, одузета је опојна дрога марихуана, ближе означена у изреци наведене пресуде, за коју је одређено да ће по правноснажности пресуде бити уништена. Истом пресудом, од окривљеног је

одузета и муниција, такође ближе означена у изреци наведене пресуде, за коју је одређено да ће по правноснажности пресуде бити предата надлежној полицијској установи. Пресудом је према окривљеном изречена и мера безбедности обавезно лечење наркомана, за коју је одређено да ће се спроводити у Заводу за извршење казни или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и да ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 (три) године, с тим да се време проведено у установи за лечење, урачунава у казну затвора. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Шапцу износ од 14.760,00 динара, Вишем суду у Шапцу на име трошкова кривичног поступка износ од 4.358,78 динара и на име судског паушала износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1582/16 од 25.01.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Бобана Андријевића, а пресуда Вишег суда у Шапцу 2К 37/16 од 01.11.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Бобана Андријевића, адвокат Миодраг Глоговац, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или их укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавешавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер сматра да је суд морао у конкретном случају применити блажу правну квалификацију кривичног дела из члана 246. КЗ, будући да је окривљени у својој одбрани открио од кога је набавио опојну дрогу.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева за заштиту законитости нису основани, из разлога што је одредбом члана 246. став 5. КЗ прописано да се учинилац дела из става 1 до 4. тог члана, који открије од кога набавља опојну дрогу, може ослободити од казне, па се дакле ради о факултативној одредби закона што значи да суд у сваком конкретном случају одлучује да ли ће применити овај посебан основ за ослобођење од кажњавања или не. Према томе, како није реч о императивној законској норми, у ком случају би суд био дужан да исту примени у сваком случају када учинилац дела открије од кога је набавио опојну дрогу, то по налажењу Врховног касационог суда,

нижестепени судови нису учинили повреду закона из члана 439. став 2) ЗКП, те су супротни наводи браниоца окривљеног у захтеву за заштиту законитости, од стране овог суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.